

Denne søgbare PDF-fil er downloadet fra min personlige hjemmeside www.ronlev.dk.

Det er tilladt at dele PDF-filen med andre, da der ikke er ophavsret til titlen.

Besøg www.ronlev.dk. Måske er der andre af mine flere tusinde artikler og scannede bøger, der har interesse.

Mange venlige hilsener

Claus Rønlev

Sandfærdig Fremstilling

af

den i Odense, i Aaret 1814, udi sit 85de
Aar ved Døden afgangne Pensionistinde
Anne Cathrine Elisabeth Lunds
Skiæbne og Tilstand, i hendes
sidste Leveaar.

Den Afdødes fraværende Familie og
Arvinger til Efterretning anmeldt

ved

hendes Huusvært
Loldkasserer J. Dall.

Motto:

Fornøden Sandhed er ingen Mand for brøget.

Odense 1817.

Trykt, paa Forfatterens Bekostning,
hos C. Hempel,
Cier af Høns Stifts Adresskontoir og Bogtrykkerie.

Bed min Afreise til Hierting i Foraaret 1813 ihændeleverede afgangne Somsfrue Lund mig efterstaaende Dokumenter, som ere Gjenparter af nogle af hende indgivne Ansøgninger og derpaa faldne Resolutioner, angaaende den hende af sal. Frøkenerne Raas tillagte aarlige Gave, eller Pension, med Umodning, at om hun ikke saa mig meere, jeg da, efter hendes Død, vilde underrette hendes Familie om hendes Skæbne i hendes sidste kummersjulde Leveaar; hun døde i Februari Maaned 1814, paa en Tid, jeg endnu var i Hierting, i en Alder af 85 Aar, efterat have boet ubi et lidet mig tilhørende Huus i Odense i 6 Aar; da hun i sin Nød henvendte sig til mig, som sin Huusvært, og jeg tillige var rørt over hendes, mig bekienote, høistbeklagelige Tilstand, ansaae jeg

det for Christendoms Pligt*) saavidt myeligt at hielpe hende til Rette i sine Anliggender, hvis Udfald dog ikke svarede til Onsket, hvilket af de efterfølgende Bielage nærmere kan erfares, hvorved tillige er hosføjet Odense Magistrats Attest, som ubviser, at hendes Boe ved Ekstets Slutning den 24 Februari 1815 er befunden insolvent, og at mit Tab, som Kreditor, formedelsf Boens Utilstrækkelighed, er bleven 57 Rbd. 4 f.

Da jeg for nogen Tid siden, ved Samtale med et af hendes Brødre=Børn i Siælland, erfarede, at Familien stod i den Tanke, at deres afdøde Tante havde faaet sin Pension udbetalt i klingende Mynt, efter Gavebrevets Indhold, og derved haft sit rundelige Udkomme; saa i det, jeg ved denne Anmeldelse opfylder den Afdødes Villie, har jeg troet tillige at burde betage Familien sin Bildfarelse, ved at underrette om det Passerede, og meddeele Gienpart af de mig leverede Dokumenter, hvis Indhold sætter Sagen i sit fulde Lys, og tillige viser, af hvad Aarsag, for Familien ikke er bleven noget at arve —

*) Medicinen, her paa Stebet, havde ellers udspreedt, at jeg tog mig af hendes Anliggender — fordi jeg skulde arve hende. —

det er saaledes ikke mig, men den Afdøde selv, der, igiennem sine indgivne Ansøgninger og Bønsskrifter — ligesom paa sit Dødsleje taler, og forkynder sine sidste Leveaars udstandne Trængsler, for sine Paaarørende. Som nu og Jomfr. Lund i Maret 1813 i de fynske Aviser selv har benyttet Publiciteten i denne Sag; saa har jeg ved at henvise dertil, anseet passeligst at benytte samme Rundgiørelses=Maade, især, da jeg ikke veed, hvem de enkelte Personer af hendes Familie ere, eller, hvor de sig opholde; Og da den Afdødes Pension, lige indtil Udgang 1812, kun blev hende udbetalt i Banko=Sedler d. C., som især i Maren 1811 og 1812, da disse Slags Penge=Repræsentativer faldt saa dybt under Værdien af klingende Mynt, vare aldeles utilstrækkelige til hendes Underholdning, og hun ei heller kunde erholde Forskud af nogen offentlig Kasse, følgelig: langt værre faren, end et i Fattigklasserne optaget Almisselem, der dog af Forsørgelses=Anstalten erholder sin daglige, eller ugentlige Mund=Portion; saa havde hun, i Ordets bogstavelige Forstand, været udsat for den skrækkelige Hungers Død, hvis ikke nogle medlidende Menneskevenner havde ladet hende bringe Middags=Spise i

Huset, og andre Fleere understøttet hende med Penge=Bidrag, efterat hun i Dden: Adresse=Uvis No. 8 offentligten havde tilkendegivet sin isærende store Nød, samt Aarsagen dertil; hvilke Bidrage vel formildede hendes Kaar, men dog ikke aghialp hendes Trang. Udi en, til samme Tid, paa de Kaasiske Arvingers Begne indg. ven Uvis = Deduction mod Tomfrue Lund for sit i No. 8 Indførte, forekommer et Par Skingrunde, som ved denne Leilighed, Sandheden til Ære, fortienet at giendrive.

Det hedte nemlig: „Frøkenene Kaases efterladte „Midler have ei baaren Rente, uden i danske „Banko Sedler — Tomfr. Lunds Pension kan derfor „ei heller anderledes udbetales“ hertil svares: Frø= kenerne Kaases Testament og Gavebrev, der var Tom. Lunds Udkomst, har forsikret hende 100 Rbd. klingende Mynt aarlig, og disse ere (vel at mærke) ikke tillagt hende, som Rente af nogen bestemt Kapital, hvorved Tilfældighed kunde komme i Berragtning; videre hedte det: „Loven forbyder at vrage Kongens Mynt, og derfor bør Tomfr. Lund nøies med Banko=Sedler d. C., isteden for klingende Mynt; men at denne Lære og Meening er aldeles urigtig, det er tydeliggjort ved, S. L. Hr. Statsraad og

Cancellie-Deputeret Orstedes Afhandling i nyt juridisk Arkiv, 6te Bind, Pag. 142 til 156, hvori vides „at Ingen er forbunden at nejes med Banko-„Cedler, eller Penge-Repræsentativer, hvor Betalingen er tilfagt i Sølv-Penge, eller klingende Mynt — tillige er viist med Exempler „af ergangne Domme, at baade Lands Over-Retten „og høieste Ret er af samme Meening“ følgelig kan det ikke omtvies, at Udslaget i Sagen jo ligeledes vilde været til Fordeel for Komfr. Lund, hvis Sagen ved Domstoelene var bleven forhandlet og paakiendt. Komfr. Lunds Bøe var da ikke bleven insolvent — og jeg af mit retmæssige Tilgodehavende undgaaet et Tab af 57 Rbd. 4 Sk., for hvilket Tab, jeg formener, efter befindende Omstændigheder at tilkomme Erstatning af Justits-Fondet. Bilde Noget af Familien spørge af hvad Narjag, Sagen, som efter Cancelliets første Resolution er dekretet at henhøre til Afgjørelse ved Domstoelene, *) siden indstilles til at afgjøres ved Kongelig Resolution, og Supplikantinden,

*) At S. L. Hr. Etatsraad og Cancellie-Deputeret Orsted er af den Meening, at Regieringen ikke bør indblande sig i Sager, som henhøre til Afgjørelse ved Domstoelene, det fremlyser af hans bestemte Udbladselse desangaaende, i nyt juridisk Arkiv, 13 Bind Pag. 169.

qva Persona miserabilis nægtet det ansøgte Beneficium paupertatis til at paatale sin Ret ved Domstolene? da svares: „at jeg veed det ikke“ Men i Cancelliets 3die Departements Contoir, hvorfra Sagen i Cancelliet er refereret, kan saadan Oplysning, ved Efterspørgsel, muelig være at erholde. Osfer Familien endnu at vide, hvad der angaaende denne Sag i Aaret 1813 er moveret og ventileret i de fynske Aviser, da kan saadant læses i Hempels Avis No. 8, 11, 17, 20, 27, 28, og i Iversens Avis No. 15. Forestaaende er saaledes anmeldt til Familiens Efterretning, uden at tilføje nogen videre Bemærkning derved — Enhver god eller slet Handling indeholder sin egen Dom.

Fortidens Delikatesse findes nu omstunder ei heller altid i hver Mands Huus.

Skreven i Odense St. Stephansdag 1816.

J. Dall.

No. 1.

Underdanigst Pro Memoria!

Udi mange Aar var jeg opvartende Kammerpige hos afd. Admiral Kaases 2de ugifte Søstre, Frøkenerne Bartha Kaas og Sophie Hedevig Kaas; Efter et mig ved den Længstlevendes Død overleveret Gavebrev af 10 Mai 1782, der er overeensstemmende med deres Testamente af samme Dato, skulle, saalænge jeg lever mig aarligen udbetales 100 Rd. i klingende Mynt. Frøken Sophie Kaas var den Længstlevende, og døde udi Odense i Marti Maaned 1791, hvor Skifte blev holdt af Magistraten, og Boet tilligemed det originale Testamente overleveret til Hr. Admiral Kaas, som Univerjals-Årving; deraf følger, at hans Årvinger til mig skulle udbetale ovenneldte 100 Rd. aarlig i klingende Mynt. Hr. Admirals Datter, der er gift med Hr. Kammerherre Gyldenstjerne Echestedt, Major i Garden, har Tid efter anden i Banko=Cedler ladet mig udbetale denne Pension, indtil for dette indeværende Aar, da mig kun er forskudt 50 Rd. i Banko=Cedler; Eærdeles i de 2de sidste Aar, da Koursen paa Banko=Cedler er saa slet, og neppe $\frac{1}{2}$ Deel mod hvad samme har været forhen, eller i Værdie mod klingende Mynt (i hvilket Forhold, Prisen ogsaa staaer paa alle Livets Nødvendigheder) har jeg lidt megen Nød for Udøkket,

og haft det meget kummerligt, der er saa meget tungere for mig nu i en Alder af 83 Aar, hvis medfulgte Afmagt og Svagelighed ikke tilstøder mig at fortiene Noget med mine Hænders Arbeide, foruden at jeg endog maae betale andre for at hielpe mig med Opvartning; I endeel Aar har jeg søgt om at erholde nogen Understøttelse af det Selskabske Legatum, hvortil min Alder og Stand (min Fader var afgangne Cancellieraad og Byefoged Lund i Ribe) synes at forunde mig Adgang, men jeg har hidtil ikke været saa lykkelig at erholde mindste offentlig Understøttelse, mueligt, fordi det var bekiendt, at mig var tillagt de ovenmeldte 100 Rbd. af sal. Frøken Kaasjerne, men da jeg i min nuværende Forsætning maae omkomme af Hunger og Elendighed, hvis jeg ikke kan faae mere at leve af, end 100 Rbd. aarlig i Banko-Sedler, der er i Værdie og til Huusleie, Ildbrand og Levnetsmidlers Indtægt ikke eengang er saa meget som 20 Rbd. for nogle Aar siden var; Saa er herved min underdanige Bøn og Begjæring, at Deres Excellence og Deres Høiærbærdighed, som Directeurer for Fattig- og Forsørgelses-Væsenet i Odense, naadigst ville forhielpe mig til hos Bedkommende for dette indværende Aar og fremdeles i min korte tilbagehavende Levetid at vorde udbetalt de mig tillagte aarlige 100 Rbd., enten i klingende Mynt, eller Gave-

Brevets Indhold, eller sammes Bærdie efter Koursen
i danske Banko-Sedler, hvorhos jeg til Dplysning i
Sagen her lader vedfølge verificeret Gienspart af for-
ommeldte mig meddeelte Gave-Brev af 10 Mai 1782.

Copense den 23 Dec. 1811.

Underdanigst

A. E. C. Lund.

Til

Deres Excellence Hr. Geheime-Conferentsraad
og Stiftamtmand, Greve af Moltke,
Storkors af Dannebrogen; og

Deres Høiærværdighed Hr. Biskop og Doctor
Theologiæ Plum, Ridder af Dannebrogen.

Bilag No. 2.

„Endskjøndt vi have forelæst Mansel Anne Catrine
„Elisabeth Lund vores Testamente og sidste Willie,
„hvad vi hende efter den Længsilevende af os tillagt
„haver, saa finder vi dog for got herved at igientage
„samme, hvilket den Længsilevende paa sit yderste
„leverer hende til Aabning efter hendes Død, paa
„det hun strax kan stille sit Sind i Roelighed og
„vide, hvorledes hun er deran, og derefter være
„betænkst paa at gjøre hendes Arrangement, hvilket
„hun i vidrig Fall ikke kan gjøre, men, naar hun
„strax veed, hvad hun har, og videre faaer, kan
„hun dernæst gjøre sin Indretning desto bedre, end
„om hun skulle vie indtil Arvingerne kom, og meldede
„hende det, da følger herved Ord for Ord, ligesom

„det i vores Testamente af os, efter den længstlevende, hende er tillagt, nemlig:

„Mamsel Anne Cathrine Elisabeth Lund, denne
 „vil vi skal strax efter den længstlevende af os
 „udbetales Et Hundrede Rigsdaler i klingende
 „Mynt, og siden samme Summa aarligen, nemlig
 „100 Rd. aarligen i klingende Mynt, saalænge hun
 „lever, og desuden skal hende gives den længstle-
 „vendes Sengested med Dmhæng og Sengenklæder,
 „samt 2 Par gode Hørgarns Lagen med Pudesvaar
 „og den Seng, hvori hun selv sover, med Dmhæng
 „Sengenklæder og 2 Par gode Lagen med Pudesvaar,
 „tvende Dreiels Duge med 2 Dusin Servietter.
 „samt den længstlevendes daglige Klæder, Nattrøjer
 „af Taffet, Skjorter og Trøjer, iligemaade hvad
 „Særker, som foresindes, det brune indlagte Skriver-
 „Contoir med Skab over, noget Tin, Messing,
 „Kobber, Porcellain og Steentoi saa meget, som
 „hun kan behøve til sin lille Huusholdning, $\frac{1}{2}$ Dusin
 „Stoole, og ellers hvad Kister, Kofferter, Borde og
 „deslige, hun kunde have nødvendig, dette er Ord for
 „Ord vores Testamentes Indhold, hende angaaende,
 „som vi begge vil egenhændig underskrive og forsegle.

„Itzehoe, skreven samme Dag, som Testamentet
 „er skreven, nemlig den 10 Mai 1782.“

Bartha Raas. Sophie Hedevig Raas.

(L S)

(L. S.)

Underdanigst Pro Memoria!

Under 23 Decbr. f. A. tog jeg mig den underdanige Frihed at anmelde for Deres Excellence og Deres Høiærværdighed, at mig, som forhen værende Kammerpige hos afgangne Admiral Raases 2de Søstre, Frøkenene Bartha og Sophie Hedevig Raas efter Gavebrev af 10 Mai 1782 var tillagt aarlig 100 Rd. i klingende Mynt, der skulle udbetales af Admiralen, som bemeldte 2de Frøkeners Universale Arving, eller nu af hans Arvinger; da disse 100 Rd. hidtil ikke er bleven erlagt uden i danske Banko-Sedler, der nu er saa meget under Værdien af klingende Mynt, saa ansøgte jeg tillige, at Deres Excellence og Deres Høiærværdighed, som Directeurer for Fattig- og Forsørgelses-Væsenet i Odense, naadigst ville forhielpe mig, som meget fattig og staaelig, der ikke har kundet vopnaae nogen offentlig Understøttelse i min høie 83 Aars Alder, for det forløbne sidste Aar og siden fremdeles aarlig hos Bedkommende, at erholde disse 100 Rd. udbetalt i klingende Mynt efter Gavebrevets Indhold, men da jeg efter 10 Ugers Forløb ikke har været saa lykkelig at spore nogen Varkning af bemeldte Ansøgning; saa nødsages jeg til i min store Nød og Fattigdom uunderdanig at gjentage samme Ansøgning,

bedende væmodigst om hastig Hielp og Undsætning, paa det, at jeg ikke i denne usædvanlige dyre Vintertid skal omkomme af Hunger og Kulde.

Odense den 11 Martz 1812.

Underdanigst

A. C. E. Lund.

No. 4.

Paa en fra Frøenfrue Lund boende i Hans Jensens Stræde her i Odense indkommen Skrivelse af 11te d. M., ville Deres Velbyrdighed behagelig tilkjendes give hende, at hendes Forestilling af 23 Dec. s. A. om at erholde den hende ved Gavebrev af 10 Mai 1782 tillagte Pension udbetalt i klingende Mynt, under 8 Jan. d. A. er bleven indsendt til det Kongelige danske Cancellie, med Stiftets anbefalende Erklæring. — Odense den 16 Marti 1812. G. Moltke. Plum.

Til

Hr. Cancellieraad Lindved.

Forestaaende bliver herved meddeelt A. C. E. Lund til Efterretning.

Odense den 19 Marti 1812. Lindved.

No. 5.

Det Kongelige danske Cancellie har under 18de d. M. tilskrevet os saaledes: „Deres Excellence og „Deres Høiærværdighed have under 8 Jan. d. A.

„hertil indsendt en Erklærelse fra Anne Cathrine Elisebeth Lund af Odense, hvori hun anholder om, at den hende ved et af afg. Admiral Kaases 2de ugifte Søstre oprettet Testamente tillagte aarlige Pension af 100 Rd., som hidtil er bleven udbetalt i danske Courant Sedler af Hr. Kammerherre og Oberst ved Liv-Regimentet lette Dragoner v. Gyldestjerne Schestedt, maatte efter Testamentets Bestemmelse udbetales hende i klingende Mynt, eller i danske Banco-Sedler efter Kursen. Efter nu herover at have indhentet fornævnte Kammerherre Gyldestjerne Schesteds Erklæring, skulle man tienssiligst anmode Deres Excellence og Deres Høierverdighed behageligen at ville tilkiendegive Supplicandinden, at naar mindelig Foreening i denne Sag ei kan opnaaes, vil den henhøre til Afgiørelse ved Domstoelene.“

Hvilket herved communiceres Deres Velbyrdighed til behagelig Bekiendtgjørelse for bemeldte Anna Cathrine Elisabeth Lund.

Odense den 25 April 1812.

Paa Stiftamtmandens og egne Vegne
Plum.

G. L. Hr. Cancellieraad Lindved.

Forestaagende tilstilles Anne Cathrine Elisabeth Lund til fornøden. Efterretning.

Odense den 2 Måi 1812.

Lindved.

T i l

K o n g e n !

Under 23 Aug. sidst indgav jeg igiennem det Kongelige Kabinets=Contoir en allerunderdanigst Ansøgning til Deres Majestæt med Biclage af følgende Indhold:

Allernaadigste Konge!

„Udi mange Aar var jeg opvartende Kammerpige
 „hos afdøde Admiral Kaas's 2de ugifte Søstre,
 „Frøkenene Bartha Kaas og Sophie Hedevig Kaas.
 „Efter et mig ved den Længstlevendes Død over=
 „leveret Gave=Brev, dateret Itzehoe den 10de Mai
 „1782, der er overeensstemmende med deres Testa=
 „mente af samme Dato, skulle saalænge jeg lever
 „mig aarliggen udbetales 100 Rd. i klingende Mynt.
 „Frøken Sophie Kaas var den Længstlevende, og
 „døde i Odense i Marti 1791, hvor Skifte blev
 „holdt af Magistraten og Boet tilligemed det origi=
 „nale Testamente overleveret til Hr. Admiral Kaas,
 „som Unjverial=Arving; deraf følger, at hans Ar=
 „vinger, der ere Cancellie=Præsidenten, Hr. Kammerherre
 „Kaas og hans Søster Fru Kammerherreinde Gylden=
 „skierne Scæstedt til mig skulle udbetale ovenmeldte
 „100 Rd. aarlig i klingende Mynt; Hendes Naade
 „har ogsaa indtil afdøde Mars Udgang ladet mig
 „udbetale disse aarlige 100 Rd., men ifkuns i

„Danste Banko-Sedler, hvorved jeg, særdeles i de
 „2de sidste Aar, da Kourssen paa Banko-Sedler har
 „været saa slet, og neppe $\frac{1}{2}$ Deel mod hvad samme
 „var forhen (i hvilket Forhold, Prisen ogsaa staaer
 „paa alle Livets Nødvendigheder) har lidt megen
 „Nød for Udkommet, og haft det særdeles kummer-
 „ligt, hvilket er saa meget tungere for mig, nu i en
 „Alder af 83 Aar, hvis medfulgte Almagt og Ekse-
 „belighed ikke tilstøder mig at fortiene noget med
 „mine Hænders Arbeide — tværtimod maae jeg be-
 „tale andre for at hielpe mig til Rette — jeg har
 „i denne min Nød henvendt mig til Stiftamtmanden
 „og Biskoppen, som Odense Fattig-Væsens Direc-
 „teurer, der og have skrevet til Cancelliet for mig,
 „men fik til Svar, at naar mindelig Forening ej
 „kunde opnaaes, henhørte Sagens Afgiørelse for
 „Domstolene; herpaa anmodede jeg Stiftamtmanden
 „og Biskoppen paa nye at forhielpe mig til for det
 „sidstafølgte Aar endnu at erholde 100 Rd., foruden
 „de allerede belømte 100 Rd. i Banko-Sedler, og
 „for indeværende Aars ferske Termin 100 Rd., i
 „Eteden for 50 Rd. i Banko-Sedler, eller og Pen-
 „sionen udbetalt, enten i klingende Mynt, eller efter
 „Kourssen, der beløber meget mere, end det dobbelte
 „af hvad jeg forlanger; høibemeldte Herrer have
 „nu vel og herom paa nye anbefalet min Sag i

„Cancelliet, hvis Udfald vel ikke heller kan ventes
 „anderledes, end det som Frue Kammerherreinde
 „Gyldenstjerne Schestedt i et Brev til mig af 8de
 „i f. M. har givet, og hvoraf følger bekræftet
 „Gienpart. Deres Majestæt erfarer deraf, at
 „Hendes Naade ikke vil betale mig Noget for inde-
 „værende Aar, med mindre jeg, som Hun kalder
 „det, vil qvittere ordentlig, det skal være, at
 „jeg uden Forbeholdenhed lader mig nøje med Banko-
 „Sedler, hvorhos bemeldte Brev tydelig viser, at
 „Hendes Naade veed og tilstaaer, at jeg
 „efter Gave-Brevet skal have Pensionen
 „i klingende Mynt; men da der ikke staaer
 „Elesvig Holsteens Courant, saa maatte jeg efter
 „Hendes Naades Meening nøjes med Kobber (for-
 „modentlig de smaae eeneste Skillingen) som jeg ikke
 „skulle profitere ved at betale Porto af. Deres
 „Majestæt ville allernaadigst finde, at det er en
 „overmaade streng Forholds-Regel at tage mod en
 „gammel og fattig Pensionist som ellers ikke har
 „andet at leve af, at tilbageholde hendes heele
 „Pension, fordi Noget af samme kan være i Qvæ-
 „sion, ej heller kan ved klingende Mynt forstaaes
 „andet, end de Sølvpenge som vare gangbare i
 „Aaret 1782, da Testamentet er skrevet, og hvad
 „Kobberpengene angaaer, da har jeg desuden hørt

„sige, der skal være Forordning for, at Ingen i
 „Betaling er forbunden til at modtage meere, end
 „1 Rd. paa Gangen; hidtil har jeg, for ikke at
 „omkomme af Hunger, maattet søge Laan hos med-
 „lidende Folk; men da De nu seer, at min Pen-
 „sion udebliver, og jeg altaa ikke kan betale hvad
 „jeg allerede har laant og skylder hen, saa kan jeg
 „ei heller erholde videre Forstrækning i Fremtiden. —
 „Allernaadigste Konge! jeg er ulykkelig — i mit
 „83de Aars høje Alder høist u^{ly}kelig. — min
 „Tilstand bliver med enhver Dag stærkere, og
 „maae omkomme i Elendighed, dersom jeg ikke er-
 „holder hastig Hjelp, hvorfor jeg igiennem Deres
 „Kongelige Majestæts Kabinet's Kontoir allerunder-
 „danigst henfalder, at Deres Majestæt allernaadigst
 „ville forbarme sig over mig og formaae Cancellie-
 „Præsidenten, Hr. Kammerherre Raas og hans
 „Søster Frøe Kammerherreinde Gyldenstjerne Schestedt
 „til uden længere Ophold at betale mig efter min
 „ved Stifts-Dorigheden til Cancelliet indgivne meget
 „billige Forlig's Proposition, nemlig for det sidstfor-
 „løbne Aar endnu 100 Rd. i Banko-Sedler, eller
 „Pensionens Netto Beløb i klingende Mynt, det er
 „Sølv-Penge. — Dd. den 23 Aug. 1812.

Allerunderdanigst

Anne Catrine Elisabeth Lund.

„Efter Begjæring kan jeg med Sandhed bevidne,
 „at forommeldte J. mfrue Lund er et ældgammelt
 „over 80 Aar meget skrøbeligt og affældigt Fruen=
 „timmer, der er aldeles trængende til at nyde alt
 „hvad hun skal underholdes med af andres Under=
 „støttelse, da hun ikke formedelst hendes gandske
 „svækkede Kræfter formaaer at fortjene selv den aller=
 „ringeste Skilling, hvorfore de hende testamenterede
 „100 Rd. i Banko-Sedler efter nærværende Penge=
 „Kours er en gandske utilstrækkelig Sum til hendes
 „nødtørftige Ophold, og maatte hun derfor være
 „udsat for den største Mangel og Nød, naar ikke
 „andre godgjørende Mennesker kom hende til Hjælp,
 „dog bliver denne Hjælp meget afknappet af Marsag,
 „at det er bekiendt, hun er skænket en Gave af
 „100 Rd. Kourant klingende Mynt, som Ingen
 „troer, at de høje Vedkommende Urvinger efter Hans
 „Excellence Hr. Admiral Raas holder tilbage fra
 „denne usle af Sorg og Hummer dybt nedbøjede
 „Gamle.

Odense den 24 Aug. 1812.

Praem,

Provst og Sognepræst til
 St. Hans Kirke.

No, 8.

P. M.

„Jeg gientager endnu eengang mit giorte Tilbud
 „til Tomfrue Lund, at i Fald De vil qvittere
 „ordentlig for Deres Pension af 50 Rbd. danske
 „Banko-Sedler til hver Termin, saa skal jeg, som
 „hidtil altid er skeed betale Dem samme, ligeledes
 „og;aa de, som De har tilgoede for afvigte 11 Juni,
 „men at indlade mig paa at forpligte mig til at
 „gve meere, er mig Umuelighed, da Liderne for
 „os med 6 Børn vist og ere meget besværlige —
 „det staaer joe til Dem at forfølge Deres Fordringer
 „videre om De vil, men er dette Deres Billie,
 „vil De ikke heller finde forunderligt, at jeg indtil
 „alting er afgjort ingen Penge udbetaler, men jeg
 „vil kun advare Dem om, at det høieste, som
 „kunde udfalde for Dem ville være, at vi blev
 „dømt til at betale Dem i Landets klingen-
 „gende Mynt, som eene og alleene bestaaer i
 „Kobber*) da Gavebrevet ikke lyder paa S. H. C.,

*) Hvo skulle vel troe, at der ved Udfærdigelsen af et i Itzehoe den 10 Mai 1782 skreven Gave-Brev, lydende paa klingende Mynt, kunde være tænkt paa Betaling af de over 30 Aar sildigere som Stillemynt for Danmark udprægede Kobberpenge, der ei heller klinger det allermindste.

„men vel paa dansk klingende Mynt, og at
 „modtage med Posten 50 Rd. i Kobber vilde vist
 „være en stor Beføstning for Modtageren; jeg
 „hielper vist den Trængende med Glæde, hvor jeg
 „kan, desværre tillader Liderne det ikke efter Ønske,
 „men aftrødse og aftrøe lader jeg mig bestemt intet,
 „da jeg meget vel veed, hvad med Ret af mig kan
 „fordres. — Lyngbye den 8 Juli 1812.

Gyldenstjerne Schestedt,
 fød Raas.

Desuagtet er dog ikke noget bleven mig udbetalt, enten det jeg for afvigte, eller for indeværende Aar kommer tilgode efter Frøken Kaasernes Gavebrev og Testamente, hvorved alt hvad jeg behøver til Føde, Ildbrand og andre Livets Nødvendigheder er mig betaget; at betle har Lovene forbudt, om jeg endog var i Stand til at betiene mig af dette Nødmiddel, det bliver derfor min sørgelige Lod udi f restaaende Vinters dyre og besværlige Tid at sulte og fryse ihjel, derom mig ikke forundes hastig Hielp og Underjøttelje af nogen offentlig Kasse. Allernaadigste Konge! da Retsfærdighed og Lands Loven tilfiger, at afg. Admiral Raases Børn og Arvinger skulle efterkomme Frøken Kaasernes Gave-Brev og Testamente i ald sin Indhold, som den Betingelje,

under hvilken Admiral Raas er bleven Eier af sine
 sal. Frøken Søstres efterladte Midler og Formue;
 Saa er min ailerunderdanigste Bøn og Begiæring,
 at dersom de høje Arvinger efter oftbemeldte Admiral
 Raas ikke i Mindelighed og uden længere Ophold
 ville lade mig vederfares Ret efter mit til Stifts-
 amtmanden og Biskoppen under 20 Juni d. A.
 indgivne, og derfra videre til Cancelliet indsendte
 meget billige Forlangende, mig da i Betragtning af
 Sagens Beskaffenhed og min iværende Fattigdom
 allernaadigst maatte forundes.

- 1) Beneficium paupertatis og frie Procurator
 tit paa lovlig Naade at indtale min Ret
 mod oftbemeldte Admira Raases høje Ar-
 vinger.
- 2) Forskud af nogen offentlig Kasse medens
 Sagen føres igiennem Retterne og indtil
 dens endelige Paadømme, paa det jeg imid-
 lertid i min fattige, svagelige og hielpeløse
 Tilstand ikke skulle uheldigen omkomme af
 Hunger og Elendighed.

Dø n s e den 15 Novb. 1812.

A. l. runderdanigst

A. C. E. Lund.

Paa denne Ansøgning udbedes Deres Excellence, Hr. Et stamtmandens og Deres Høiærbærdighed Hr. Biskoppens Erklæring, samt et anvist Forskud af nogen offentlig Kasse indtil Sagens Endelighed.

Underdanigst

A. C. C. Lund.

No. 9.

I en til Hans Majestæt indgiven Ansøgning har Wigen Anne Cathrine Elisabeth Lund af Ldense ansøgt at forhielpes til at erholde en hende ved afgangne Admiral Raases 2de Søstres Testamente tillagt Pension af 100 Rd. aarlig enten udbetalt i klingende Mynt, eller forsøget med et til Lidenne passende Ligtæg; Efterat Cancelliet over denne Ansøgning havde afgivet sin allerunderdanigste Betænkning, har det behaget Hans Majestæt derpaa under 18de d. M. allernaadigst at resolvere*) saaledes:

„Med Hensyn til de heri allerunderdanigst oplyste „Omstændigheder vil indbemeldte Ansøgning fra „Anne Cathrine Elisabeth Lund bortfalde, og det

*) Det er uden Tvivl denue i Jyversens Avis No. 15 for 1813 promulgerede Resolution, der er påberaabt som Argument i en anden hængst Penge-Udgifts Sag, som dog ikke af Lands Over-Retten er taget til Følge — see nyt juridisk Arkiv, 6 Bind, pag. 138.

„saa meget meere, som hun herestet vil erholde de
 „hende aarlig tilkommende 100 Rbd. udbetalt efter
 „Vor Forordning af 5te Jan. d: A.“

Hvilken allerhøieste Resolution man i Anledning
 af Deres Excellences og Deres Høiarværdigheds
 Skrivelse af 18de Novb. f. A. tjenstligst skulle til-
 melde Dem til Bekjendtgjørelse for Supplicandinden.

Det Kongel. danske Cancellie den 26 Jan. 1813.
 Raas. Cold. Bülov. Monrad. Berner.
 Lassen. Hansen. Fischer.

Dræbhe.

T i l

Stiftamtmanden og Biskoppen over Fyens Stift.

No. 10.

Allernaadigste Konge!

Under 28 Aug. og 15 Novbr. f. A. fordristede
 jeg gamle og fattige Pige mig allerunderdanigst at
 bønfulde Deres Majestæt, om at forhielpes til min
 Nøt mod afg. Admiral Raases høje Arvinger, som
 bestod deri, at mig ved Gavebrev og Testamente
 af 10 Maj 1782 af sal. Fruen Martha og Sophie
 Hedevig Raas i Betragtning af mange Lars Tjeneste
 var skænket og forsikret en aarlig Pension af
 100 Rbd. i klingende Mynt, der af deres Broder

og Univerſal-Arving, Admiral Kaas, eller hans Arvinger ſkulle tilværes, men ſom indtil Aarets Udgang 1811 kunſ er udbetalt i danſke Banko-Sedler, og ſlet intet for 1812, hvorſor min Begiæring var, ſiden de danſke Banko-Sedler i endeel Aar og fornemmelig i de ſidſte forløbne 2 Aar have været af ſaa ringe Værdie, at Penſionen for Aarene 1811 og 1812, enten maatte mig udbetales i klingende Mynt efter Gave-Brevets Indhold, eller det dobbelte Beløb i Banko-Sedler, der da blev, ſom reſt for 1811, 100 Rbd., og for Aaret 1811, 200 Rbd., ialt 300 Rbd. danſke Banko-Sedler, hvilket ikke eengang er $\frac{1}{3}$ Deel af hvad jeg kunde ſaae, naar Betaling ſkeete i klingende Mynt efter Kourſen. Førſt for ſaae Dage ſiden lod Frue Kammerherreinde Gyldenſtierne Eſteſtedt ved min Sieleſerger Hr. Provſt Praem mig tilbyde 100 Rbd. i danſke Banko-Sedler, der kunſ er 16 $\frac{2}{3}$ Rbd., ſom Penſion for afvigte Aar 1812, under Betingeſe at frafalde de øvrige 200 Rbd. d. C. for Aarene 1811 og 1812, og med den Betydning, at jeg ej kunde vente Beneficium til frie Proces *) men da jeg ikke kunde modtage fornævnte 100 Rbd. d. C. paa ſaadant

*) Denne Spaadom gik rigtig i Opfyldelſe vide No. II.

Vilkaar, saa fik jeg slet intet. — Allernaadigste Konge! I de sidste 2 dyre Aar har jeg lidt megen stor Nød og maattet laane mig frem for at faae det allernødvendigste til Livets Ophold — til hvilken Sielb at betale og til min nødtørftige Underholdning, indtil jeg faaer noget af indværende Aars Pension, de anbudne 16 $\frac{1}{2}$ Rbd. er aldeles utilstrækkelige, ligesom Post Kasse Pensionisterne, der dog kun i d. C. ere tiljagde Betaling, i Betragtning af Banko=Sedlernes ringe Værdie i de sidste Aar ere forundte Tillæg; hvad Noget efter Gave-Brev og Testament tilkommer medfører i Følge Landsloven samme Ret og Forpligtelse, som efter enhver anden Obligation og Forskrivning. I Følge heraf er det overeensstemmende med Lovens Grundjætninger, at sal. Frøken Raajernes Disposition, i Henseende til hvad der er forsikret mig, punctligen skal holdes af deres Universal=Arving, afg. Admiral Raas, siden Arv af ham er modtaget, eller nu af hans Børn og Arvinger, om endog Renten var utilstrækkelig til min Pension; Men da afg. Admiral Raajes Arv efter høibemeldte sine Frøken Søstere i Følge Justitsraad og Herredsfoged Knudsens Opgivende i de sjeniske Aabiser, dog i det mindste kan beregnes til 5300 Rbd., hvoraf den aarlige Rente

hidtil har været 212 Rbd., og Lieneren, som tilligemed mig var tilfagt aarlig Pension, meere end 7 Aar har været død, saa følger deraf, at den af mig forlangte Pension 200 Rbd. danske Banko = Sedler for ethvert af Aarene 1811 og 1812 kan afholdes, uden endog at angribe Kapitalen. Da det Kongelige danske Cancellie ved forhen afgivne Resolution har henviist Sagen til Afgiørelse ved Domstoelene, og da mine i den Anledning indgivne allerunderdanigste Anjægninger om Beneficium paupertatis, og om Forskud af nogen offentlig Kasse er anbefalet af Et stamtmanden og Biskoppen i Skrivelse til Cancelliet af 18de næstefter; saa bønfaller jeg allerunderdanigst, at, saafremt Frue Kammerherreinde Gyldenstjerne Schestedt (eller hvem det paalegger) ikke i Mindelighed vil udbetale mig de forlangte 300 Rbd. d. C. for Aarene 1811 og 1812; Sagen da, hvad disse 2 Aar angaaer, maae werde paakiendt efter Lands Loven, og mig allernaadigst forundes Beneficium paupertatis, samt Forskud af nogen offentlig Kasse indtil Sagens Uddrag.

Dden se den 11 Marti 1813.

Allerunderdanigst

Anne Cathrine Elisabeth Lund.

84 Aar gammel.

N. C. E. Lund af Odense har i en hertil ind-
 givne Ansøgning andraget, at Frue Kammerherrende
 Gyldenstjerne Schestedt først for faae Dage siden
 har tilstillet hende 100 Rd. d. C., som den hende
 efter Frøkenerne Marta og Sophie Raas tillagde
 Pension for 1812, men da hun efter Testamentet
 skulle have dem i klingende Mynt, og desaarjag har,
 som Deres Excellence befiehd, gjort Paastand paa
 at ville have 200 Rd. aarlig for Aarene 1811 og
 1812, altsaa 200 Rd. til, foruden det allerede
 oppebaarne; saa har hun gientaget sin forhen giorte
 Ansøgning om Beneficium paupertatis til i saa
 Henseende at paatale sin formeentlige Ret. Da nu
 dette Collegium efter de forhen i Sagen oplyste Om-
 stændigheder ikke finder nogen Anledning til at be-
 vilge hende det ansøgte Beneficium; saa skulle
 Man tiensktigst anmode Dem behageligen at ville
 tilkiendegive Supplicantinden saadant.

Det Kongel. danske Cancellie den 1 Maj 1813.

Raas. Cold. Bülow. Monrad. Berner.

Lassen. Hansen. Fischer.

Dræbne.

E i I

Stiftamtmanden over Fyens Stift.

No. 12.

Da Kliftebrevet efter afg. Jomfrue
 Elisabeth Lund af Odense venteliger
 fra Byskriver-Contoret vorder k
 ubbeder jeg ærbødigst foretøbigen
 rettet om, hvor meget mig ved E
 den 24 Febr. sidst er bleven ud
 bemeldte Bøe tilgodehavende Fordring efter 2de Res
 verfer og Huusleie til Beløb 237 Rbd. 18 β .
 N. B. — Odense den 5 Marts 1815.

Ærbødigst

J. Dall.

Til

Hr. Cancelleraad og Borgemeester Lindved i Odense.

E v a r:

Med forebemeldte Klifte efter afgangne Jomfrue
 Lund, sluttet 24 Febr. d. A. var Hr. Loldkassererens
 Fordring = = = = = 237 Rbd. 18 β .
 Naar af det Beløb = = = 201 Rbd. 30 β .
 som De blev overleveret, deels Con-
 tant, og deels ved Anvisning pra-
 drages: nemlig
 Resten af Mathis Lemmermands
 Regning, som Deres Belædelhed
 skulle udbetale med = 8 Rbd. 16 β .
 og til Byskriver
 Lange hans Regning = 13 — = 21 — 16 β .
 Saa viser dette, at De kun af Deres
 Fordring = 237 R. 18 β . N. B. _____
 har erhholdet = = = = 180 Rbd. 14 β . N. B.

formedelst Boens Utilstrækkelighed,
hvilket herved bliver Dem meddeelt og attesteret.

De." 2 April 1815. Lindved.

Jr. Kasserer Dall.

Anmærkning. Naar 237 Rbd. 18 β. balanceres med
180 Rbd. 14 β. udkommer et minus af 57 Rbd.
4 β., som er Soldkasserer Dalls Tab i Somsrue
Lunds Stervboe.

